

ΕΤΟΣ 65ον

5 Μαρτίου 2017

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 10 (3327)

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΧΡΙΣΤΟΥ ΣΤΟΥΣ ΑΙΩΝΕΣ

Ἡ σημερινή ἀποστολική περικοπή, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, μᾶς μιλάει γιὰ τοὺς ἁγίους ὄλων τῶν αἰώνων, Παλαιᾶς καὶ Καινῆς Διαθήκης, καὶ γιὰ τὰ ὅσα ὑπέμειναν γιὰ νὰ ζήσει ὁ κόσμος καὶ νὰ σωθεῖ μέσα στὴν ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ. Ἔγιναν οἱ ἴδιοι σφάγια τοῦ Χριστοῦ καὶ ἀποτέλεσαν γιὰ ἐμᾶς ἀσφαλή παραδείγματα καὶ πρότυπα πρὸς μίμνηση.

Οἱ φίλοι τοῦ Θεοῦ στὴν Παλαιὰ Διαθήκη

Ἄναφέρει ὁ Παῦλος σάν παράδειγμα τὸν μεγάλο Μωυσῆ, μεγάλο καὶ στά λόγια καὶ στά ἔργα. Προτίμησε ὁ Μωυσῆς νὰ ἀφήσει τὰ ἀνάκτορα καὶ τὸν πολυτελὴ βίον στὴν αὐτὴ τοῦ Φαραῶ καὶ κατέβηκε στὸν ἀγρό τῆς Ἱστορίας, ἐμφανῶς, γιὰ νὰ συγκακουχεῖται μὲ τὸν λαὸ τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ μπορέσει νὰ τὸν ὀδηγήσει πίσω: ἀπὸ τὴ δουλεία καὶ ἐξάρτηση στὴ γῆ τῆς Αἰγύπτου πρὸς τὴ γῆ τῆς Χαναάν, ὅπου ἔρρεαν τὸ μέλι καὶ τὸ γάλα. Μία πορεία μὲ ἀπίστευτες δυσκολίες καὶ πειρασμούς, μὲ ἀρνήσεις ἀπὸ μέρους τοῦ λαοῦ, μὲ πνευματικές παλινδρομήσεις, μὲ πολλὴ ἀχαριστία, ἀλλὰ καὶ ἐξώφθαλμες ἀντιλήψεις τῆς θείας Χάριτος. Τελικὰ ὁ Θεός, ἀποστέλλοντας καὶ ἄλλες σημαντικές προσωπικότητες, ὅπως τὸν Ἄαρων ἢ τὸν Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ, προστατεύει τὸν λαὸ Του καὶ τὸν εὐλογεῖ. Μὲ κέντρο τὸν ἄσαρκο Λόγο, οἱ φίλοι τοῦ Θεοῦ, ὅπως ὀνομάστηκαν ὅσοι εὐαρέστησαν τὸν Θεὸ στὰ χρόνια τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, εἴτε καθοδηγώντας, εἴτε ἐλέγχοντας –καὶ μάλιστα σκληρὰ– τὸν σκληροτράχηλο Ἰσραήλ, ἀποτέλεσαν ἀσφαλεῖς ὁδοεῖκτες καὶ γιὰ ἐκεῖνον καὶ γιὰ ἐμᾶς, τὸν νέο Ἰσραὴλ τῆς Χάριτος.

Οἱ ἅγιοι τῆς Καινῆς Διαθήκης

Στὴν Παλαιὰ Διαθήκη ἔλειπε ὁ τόπος σύναξης γιὰ τὸν λαὸ τοῦ Θεοῦ. Μὲ τὴν εἴσοδο τοῦ Χριστοῦ στὴν Ἱστορία διὰ τῆς ἐνανθρωπήσεως, τόπος σύναξης γίνεται τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ, ἡ Ἐκκλησία του. Ὅπως ἀκριβῶς ἡ ὄρνιθα συνάγει

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Έβρ. ια' 24-26, 32-40)

Μάρτυρες τῆς πίστεως

Ἄδελφοί, πίστει Μωϋσῆς «μέγας γενόμενος» ἠρώησατο λέγεσθαι υἱὸς θυγατρὸς Φαραώ, μᾶλλον ἐλόμενος συγκακοχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ἁμαρτίας ἀπόλαναι, μείζονα πλοῦτον ἠγησάμενος τῶν Αἰγύπτου θησαυρῶν τὸν ὄνειδισμόν τοῦ Χριστοῦ· ἀπέβλεπε γὰρ εἰς τὴν μισθαποδοσίαν. Καὶ τί ἔτι λέγω; Ἐπιλείπει γὰρ με διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεών, Βαράκ τε καὶ Σαμψὼν καὶ Ἰεφθάε, Δαυῖδ τε καὶ Σαμουὴλ καὶ τῶν προφητῶν, οἱ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβησαν δύναμιν πυρὸς, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἐκλίναν ἄλλοτρίων· ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττους ἀναστάσεως τύχωσιν· ἔτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πείραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιήλθον ἐν μηλοταῖς, ἐν αἰγείοις δέσμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὁπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἐκοιμίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρείττον τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι.

τά κλησσόπουλα κάτω ἀπὸ τίς φτεροῦγες της (Ματθ. 23,37), ἔτσι καὶ ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ καλεῖ καὶ στεγάζει, μέσα στοὺς κόλπους της, κάθε καλοπροαίρετο ἄνθρωπο, ἀπ' ὅλης τίς φυλές, τά μήκη καὶ τά πλάτη τῆς γῆς, γιὰ νά τόν σώσει. Ἐτσι, μέσα στήν Ἐκκλησία μαθαίνουμε, μέ τή χάρη τῶν μυστηρίων καὶ τόν πνευματικό ἀγώνα, νά ἐγκαταλείπουμε, σάν ἄλληλη γῆ τῆς Αἰγύπτου, τά πάθη μας, τοὺς ἠογισμούς καὶ τίς ἄσχημες ἐπιθυμίες, ροπές καὶ κλίσεις τῆς καρδιάς μας καί, καθαρίζοντάς την, συναντᾶμε τόν Χριστό.

Στήν πορεία αὐτή ἔχουμε πνευματικούς ὁδηγούς τοὺς ἁγίους μας καὶ τόν ἴδιο τόν ἀπόστολο Παῦλο, πού ὑποφέροντας ἐξοντωτικούς πειρασμούς, ὅπως αὐτοὺς πού ἀναφέρει τό ἀποστολικό κείμενο, ἐνώθησαν μέ τόν Χριστό, καταυγάστηκαν ἀπὸ τό φῶς του καὶ ἀποτελοῦν τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν ἀπαντοχή γιὰ ἐμᾶς τοὺς περιρριπόμενους, μέχρις ὅτου ὁ Κύριος τῆς Ἰστορίας κλείσει τοὺς αἰῶνες.

Στρατιές πολυπληθεῖς παντοῦ σήμερα οἱ ἀγωνιζόμενοι χριστιανοί. Εἴτε στὸν κόσμο, οἰκογενειάρχες, λαϊκοὶ καὶ κληρικοὶ, ἔγγαμοι καὶ ἄγαμοι, εἴτε στίς ἔνδοξες μονές μας τά ἥρωικά μοναχικά τάγματα, πού ἀποτελοῦν τοὺς πνευματικούς μας «εὐζώνους» στίς ἐμπροσθοφυλακές τῆς πολυμέτωπης μάχης, δίνουν τό στίγμα τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς, ὑπομένοντας τό πολύχρονο ἀναίμακτο μαρτύριο τῆς συνειδήσεως, πολλῆς φορές φοβερότερο ἀπὸ τά μαρτύρια τά σωματικά τῶν μαρτύρων, πού δέν λείπουν ἀκόμη καὶ σήμερα, ὅπως βλέπουμε καὶ

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, μέ τήν πίστιν ὁ Μωϋσῆς, ὅταν ἐμεγάλωσε, ἀρνήθηκε νά ὀνομάζεται υἱός τῆς θυγατρὸς τοῦ Φαραῶ, διότι ἐπροτίμησε μᾶλλον νά ὑποφέρῃ μαζί μέ τόν λαόν τοῦ Θεοῦ παρά νά ἔχῃ τήν πρόσκαιρη ἀπόλαυσιν ἀμαρτωλῶν πραγμάτων. Ἐθεώρησε μεγαλύτερον πλοῦτον ἀπό τοὺς θησαυροὺς τῆς Αἰγύπτου τόν ἐξευτελισμόν τοῦ Χριστοῦ, καθ' ὅσον ἀπέβλεπε εἰς τήν ἀνταπόδοσιν. Καί τί ἀκόμη νά πῶ; Δέν μοῦ ἐπιτρέπει ὁ χρόνος νά σᾶς διηγηθῶ διά τόν Γεδεών, τόν Βαράκ, τόν Σαμψών, τόν Ἰεφθάε, τόν Δαυῖδ καί Σαμουὴλ καί τοὺς προφῆτας, οἱ ὁποῖοι μέ τήν πίστιν ἀνέτρεψαν βασιλεία, ἔκαναν ἔργα δικαιοσύνης, ἐπέτυχαν τήν πραγματοποίησιν ὑποσχέσεων τοῦ Θεοῦ, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔοβησαν τήν δύναμιν φωτιᾶς, διέφυγαν τήν σφαγὴν, ἔγιναν ἀπό ἀδύνατοι δυνατοί, ἔγιναν ἰσχυροί σέ καιρόν πολέμου, ἔτρεψαν εἰς φυγὴν παρατάξεις τῶν ἐχθρῶν. Γυναῖκες ἔλαβαν τοὺς νεκροὺς τῶν δι' ἀναστάσεως, ἄλλοι δέ ἐβασανίσθησαν καί δέν ἐδέχθησαν νά ἀφεθοῦν ἐλεύθεροι, διὰ νά ἐπιτύχουν μίαν ἄλλην καλυτέραν ἀνάστασιν. Ἄλλοι ἐδοκιμάσθησαν μέ ἐμπαιγμούς καί μαστίγωσιν, ἀκόμη δέ καί μέ δεσμά καί φυλακὴν. Ἐλιθοβολήθησαν, ἐπριονίσθησαν, ὑπέστησαν πολλές δοκιμασίας, ἔθνατιώθησαν μέ μάχαιραν, περιπλανῶντο φοροῦντες δέρματα προβάτων καί δέρματα αἰγῶν, ἔσπεροντο, ὑπέφεραν θλίψεις καί κακουχίας, (ἄνθρωποι διά τοὺς ὁποίους δέν ἦτο ἄξιος ὁ κόσμος), ἐπλανῶντο σέ ἐρήμους καί σέ βουνά, σέ σπύλαια καί σέ τρύπες τῆς γῆς. Ὅλοι αὐτοί, ἅν καί εἶχαν καλὴν μαρτυρίαν διά τήν πίστιν τους, δέν ἔλαβαν, ὅ,τι εἶχε ὑποσχεθῆ ὁ Θεός, διότι εἶχε ὁ Θεός προβλέψει κάτι καλύτερον ἀναφορικῶς μ' ἐμᾶς διά νά μὴ φθάσουν ἐκεῖνοι εἰς τήν τελειότητα χωρὶς ἐμᾶς.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Αἰθιβζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

ἀκοῦμε στά μέσα μαζικῆς ἐνημέρωσης. Ὅπως καί νά ἔχει τό πράγμα, Χριστός κηρύττεται καί Χριστός δοξάζεται.

Ἡ θεία Λειτουργία, μαρτυρία τοῦ ζῶντος Χριστοῦ

Ἡ πίστιν τοῦ χριστιανοῦ βρῖσκει τήν πλήρη ἔκφρασή της, ὅταν ὁμολογεῖται πραγματικά καί οὐσιαστικά τήν ὥρα τῆς θείας Λειτουργίας, ὅπου προσερχόμενος ὁ πιστός στή θεία μετάληψη δηλῶνει: «Πιστεύω, Κύριε, καί ὁμολογῶ ὅτι αὐτό εἶναι τό σῶμα Σου καί τό αἷμα Σου». Ἡ θεία Χάρις διά τῆς μεταλήψεως τοῦ σώματος καί τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ, «κοινωνικῶς ἐνδιασφίγγει», ὅπως λέει ὁ ἅγιος Μάξιμος, τά μέλη τῆς ἐκκλησιαστικῆς σύναξης, μετατρέποντάς τα σέ μέλη Χριστοῦ, ἀλλήλα καί ἀλλήλων μέλη. Μόνο γι' αὐτὴ τὴν χαρὰ ἀξίζει νά ζεῖ ὁ πιστός χριστιανός, ξεπερνώντας κατὰ πολὺ τοὺς δικαίους τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἀκόμη καί τοὺς μαθητὲς τοῦ Χριστοῦ στό ὄρος Θαβῶρ!

Στὴ θεία Λειτουργία συμβαίνει κάτι ἀπείρως φοβερότερο, μιά ἄπειρη, ἀπερίγραπτη δωρεὰ τοῦ Θεοῦ: τό ὄρος Θαβῶρ «μεταφέρεται», χάριτι Χριστοῦ,

5 Μαρτίου 2017: ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ)
«Ἀνάμνησις τῆς ἀνασπλώσεως τῶν ἱερῶν εἰκόνων» (843). Κόνωνος ὁσιομάρτυρος (α΄ αἰ.).
Κόνωνος μάρτυρος τοῦ Κππουροῦ (γ΄ αἰ.). Μάρκου ὁσίου τοῦ Ἀθηναίου († δ΄ αἰ.).
Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ ἐκ Ραψάνης.
Ἦχος: δ΄ – Ἑωθινόν: Δ΄ – Ἀπόστολος: Ἐβρ. ια΄ 24-26, 32-40 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. α΄ 44-52.
Η ΕΠΙΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 12 Μαρτίου, Β΄ Νηστειῶν (Γρηγορίου Παλαμᾶ).
Ἀπόστολος: Ἐβρ. α΄ 10 - β΄ 3 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. β΄ 1-12.

σὴν καρδιά μας καί τό Φῶς του, ἀπό μέσα, μέσα ἀπό τήν καρδιά μας, καταυγάζει τήν ψυχή καί τό σῶμα μας! Κατακαίει τά πάθη, τοὺς αἰσχροὺς λογισμοὺς καί τίς διεστραμμένες ἐπιθυμίες τοῦ ἐσωτερικοῦ ἀνθρώπου καί πληροῖ τόν ἄνθρωπο μέ τή χαρά τῆς Ἀναστάσεως, πληροφορώντας τον ὅτι ἤδη ἀπό τά ἐδῶ ἔχει εἰτοιμασθεῖ γι' αὐτόν τόπος ἀναψύξεως. Ἐτσι ὁ ἄνθρωπος πληροῦται ἀνδρείας καί θάρρους, εἰδικά στοὺς σημερινούς δυσχεῖμερους καιροὺς καί μεταγγίζει τή χαρά του στοὺς πλησίον του ἀναγκεμένους καί πνευματικῶς πένητες, οἱ ὁποῖοι ἀγωνίζονται τόν καλὸ ἀγῶνα τῆς ἐν Χριστῷ πίστεως. Οὔτε πού εἶχε διανοηθεῖ – ἄς μᾶς ἐπιτραπεῖ – ὁ μέγας Μωυσεῖς μιά τέτοια δωρεά. Ἀλλῆ καί πόσοι ἀπὸ ἐμᾶς, τοὺς χριστιανούς τῶν τελευταίων χρόνων, γνωρίζουμε ἢ ζοῦμε μιά τέτοια δωρεά τοῦ Θεοῦ, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί;

Ἄρχιμ. Ἐ. Τ.

ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Μαρτυρία πίστεως καί ἐλπίδας

Τό Γραφεῖο Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μεριμνᾷ γιά τά ἀκόλουθα:

- Διάδοση τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, ἰδιαιτέρα στίς χώρες τῆς Ἀφρικῆς καί τῆς Ἀσίας.
- Μηνιαία μισθοδοσία ἰθαγενῶν κληρικῶν.
- Μηνιαῖο ἐπίδομα χηρῶν τῶν κοιμηθέντων ἰθαγενῶν κληρικῶν.
- Μηνιαία ἐπιδότηση κληρικῶν καί λαϊκῶν ἀπὸ τήν Ἑλλάδα πού ἐργάζονται ἱεραποστολικά στήν Ἀφρική καί τήν Ἀσία.
- Ἱεραποστολικό Σεμινάριο.
- «Πάντα τά Ἑθνη»: Τριμηνιαῖο ἱεραποστολικό περιοδικό.

Σᾶς εὐχαριστοῦμε γιά τή συμπαράστασή σας στό ἱεραποστολικό μας ἔργο.

Ἀριθμός τραπεζικοῦ Λογαριασμοῦ Ἐθνικῆς Τραπεζῆς : 146/558074-94

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Λειτουργοὶ: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr